Något om procenttalet för beräkning av värdeminskning å bostadsbyggnader[1]

Av chefen för Svenska Byggnadsentreprenörföreningens skatte- och ekonomiavdelning pol. mag. Per Landgren

Vid beräkning av skattemässig nettointäkt för hyresfastigheter må enligt 25 § 1 mom. Kommunalskattelagen avdrag göras från bruttointäkterna för värdeminskning, som byggnad är underkastad. Avdraget bör enligt anvisningarna till nämnda paragraf bestämmas till "viss procent av byggnadens värde, olika allt efter den tid en byggnad av ifrågavarande art anses kunna för sitt ändamål utnyttjas". I skattelag anges sålunda icke vilket procenttal, som får ifrågakomma för värdeminskning av bostadsbyggnad. Frågan har i stället anförtrotts åt praxis.

De hittills i praxis generellt tillämpade procenttalen (0,6 procent för byggnad av sten och 1,0 procent för byggnad av trä) grundar sig på uttalanden vid ett möte med rikets landskamrerare m. fl. för mer än 25 år sedan (5—7 december 1938). Samhällsutvecklingen och de helt förändrade byggnadstekniska förhållandena sedan slutet av 1930-talet, som medfört att hyresfastigheters såväl fysiska som ekonomiska livslängd sedan dess avsevärt förkortats, har sålunda i allmänhet icke medfört att taxeringsmyndigheterna godtagit uppjustering av procentsatserna.

I samband med 1965 års taxering har frågan blivit föremål för närmare diskussion hos skattemyndigheterna. Anledningen var, att Stockholms Stads Prövningsnämnd i anvisningar till ledning för 1965 års taxering fastställde avdraget för värdeminskning till 1,25 procent för byggnad av trä, och till 0,75 procent för byggnad av sten. Beslutet medförde, att flertalet fastighetsägare i Stockholm i sina år 1965 avgivna deklarationer yrkade avdrag för värdeminskning med belopp beräknade enligt de av nämnden fastställda procenttalen. Även flera fastighetsägare i övriga delar av landet yrkade avdrag vid 1965 års taxering med högre belopp under åberopande av Stockholms Stads Prövningsnämnds beslut samt av att avdraget för värdeminskning bör vara lika oberoende av om en fastighet är belägen i Stockholm eller i annan ort. "Stockholmsanvisningarna" föranledde Riksskattenämnden, att vid sammanträde i februari 1965 uttala sig för ett vidhållande av procenttalen 0,6 för stenhus och 1,0 för trähus. Avgörande för detta ställningstagande torde ha varit att giltigheten av hittillsvarande rättstillämpning bekräftats i Regeringsrättsutslag avseende 1961 och 1962 års taxeringar. För de skattskyldiga medförde ifrågavarande uttalande från Riksskattenämnden, att taxeringsnämnderna nedsatte avdrag för värdeminskning, som yrkats i enlighet med "Stockholmsanvisningarna". Över dessa taxeringsnämndsbeslut har i Stockholm i runt tal 800 skattskyldiga anfört besvär till prövningsnämnden. Det kan antagas, att även vid andra prövningsnämnder ett flertal skattskyldiga har anfört besvär i samma fråga.

[1] Artikeln har publicerats i Svensk Fastighetstidning. Då ämnet inte bara är aktuellt utan även av stort intresse för Skattenytts läsekrets har redaktionen ansett det lämpligt att artikeln återges här. Red.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:32

Inför 1966 års taxering har Riksskattenämnden — sannolikt med hänsyn till det relativt stora antalet besvär som kan förväntas i förevarande fråga — i skrivelse den 9 november 1965 till samtliga landskamrerare och 1 :e taxeringsintendenter hemställt om yttrande beträffande behovet och lämpligheten av en höjning av procenttalen för värdeminskningsavdrag å hyresfastigheter till 1,25 procent för byggnad av trä och till 0,75 procent för byggnad av sten, vilken höjning skulle avse landet i dess helhet och gälla fr o m 1966 års taxering.

Några landskamrerare och taxeringsintendenter har tillstyrkt en sådan höjning. Bl. a. har skattedirektören i Stockholm och t. f. landskamreraren i Stockholms län ansett sig beredda att biträda en rekommendation från Riksskattenämnden angående höjning av procenttalen till 0,75 respektive 1,25 procent varvid dock förutsatts, att de högre procenttalen skulle tillämpas för landet i dess helhet och icke blott inom storstockholmsområdet. Enligt landskamreraren och 1 :e taxeringsintendenten i R län "kan med visst fog hävdas att de hittills i praxis tillämpade procenttalen i dagens läge är beräknade i underkant". Även landskamreraren och 1 :e taxeringsintendenten i W län anser de procenttal, som enligt nuvarande praxis tillämpas, vara för låga. Vederbörande ifrågasätter om icke "med hänsyn till normal såväl fysisk som ekonomisk livslängd hos nutidens hyreshus även de i skrivelsen ifrågasatta procenttalen 0,75 resp. 1,25 procent äro för låga". Landskamreraren i X län tillstyrker ävenledes, att vid 1966 års taxering avskrivningsprocenten höjes "men får efter samråd med några taxeringsnämndsordföranden föreslå procentsatserna 0,7 och 1,2, vilka ansetts lättare att handskas med vid deklarationskontrollen". Landskamreraren och 1 :e taxeringsintendenten i Y län anser, att den i Riksskattenämndens skrivelse "föreslagna måttliga höjningen" i och för sig inte inger några betänkligheter, men att det är av väsentlig betydelse att en dylik rekommendation följes inom hela riket. Allmänna ombudet hos Mellankommunala Prövningsnämnden anför att "något liberalare avdrag torde vara motiverat i de fall då värdeminskningsavdrag beräknas enligt plan på grundval av anskaffningsvärdet, i vilka fall större totala avdrag än anskaffningskostnaden äro uteslutna". För bostadsfastighet av sten föreslår allmänna ombudet 0,75 procent av anskaffningsvärdet. Övriga taxeringsintendenter och landskamrerare har anfört, att värdeminskningsavdraget inte bör ändras vid 1966 års taxering, vilken ståndpunkt av flera motiverats med att det framstår som mindre välbetänkt att genom en provisorisk lösning föregripa företagsskatteutredningens ställningstagande avseende värdeminskningsavdrag å byggnader.

Med hänsyn till att flertalet landskamrerare och 1 :e taxeringsintendenter motsatt sig en höjning av värdeminskningsavdragen har Riksskattenämnden enligt beslut den 14 december 1965 icke rekommenderat någon ändring av de hittills tillämpade procenttalen 0,6 och 1,0 för stenrespektive trähus. Riksskattenämndens beslut var icke enhälligt. Bl. a. anfördes nedanstående reservation av Industriens skattesakkunnige docent Dag Helmers.

"Storleken av avdrag för värdeminskning beträffande annan fastighet är en tillämpningsfråga. Stockholms Stads Prövningsnämnd har i anvisningarna till 1965 års taxering förordat en höjning från tidigare 0,6 till 0,75 procent etc. Höj-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:32

ningen är sakligt motiverad av förändrade förhållanden.

En höjning av denna ringa storlek utgör icke ett föregripande av den utredning som skall verkställas av företagsskatteutredningen. En tillämpningsfråga av denna natur bör lämpligen handläggas av Riksskattenämnden, som har större möjlighet än Regeringsrätten att med omedelbar verkan och för riket i dess helhet åstadkomma likformighet.

Majoriteten av landskamrerare och taxeringsintendenter har emellertid motsatt sig en dylik höjning att tillämpas vid 1966 års taxering. Detta ståndpunktstagande försvårar Riksskattenämndens möjlighet att fullgöra sin väsentliga uppgift att åstadkomma största möjliga likformighet vid taxering. Det är vidare att beklaga, om det framtvingade ställningstagandet skulle leda till betydande olägenheter för de skattskyldiga och taxeringsmyndigheterna."

Det kan antagas att detta ställningstagande av Riksskattenämnden kan leda till betydande olägenheter såväl för de skattskyldiga som för taxeringsmyndigheterna. Flertalet fastighetsägare i hela landet är numera väl medvetna om att en höjning av procenttalet från tidigare 0,6 till 0,75 (byggnad av sten) är sakligt motiverad av förändrade förhållanden och torde därför komma att fr. o. m. 1966 års taxering yrka och i högre instans (Prövningsnämnd, Kammarrätt etc.) även vidhålla värdeminskningsavdrag med åtminstone 0,75 procent.

Vilka är då de sakliga motiven för en höjning av procentsatsen för värdeminskningsavdrag å bostadsbyggnader? Vid denna frågas besvarande bör först klargöras, att när det gäller att efter nutida samhällsförhållanden bedöma bostadsbyggnaders varaktighetstid man icke kan söka vägledning av vad som framkom i dessa frågor i slutet av 1930-talet. Tre väsentliga faktorer — samhällsutvecklingen, det byggnadstekniska utförandet och amorteringsskyldigheten å lån — har nämligen medfört, att de matematiska och teoretiska grunderna, som för tre decennier sedan ansågs motivera procenttalet 0,6 för stenhus, helt bortfallit.

I fråga om den förstnämnda faktorn — samhällsutvecklingen — kan konstateras att såväl realinkomstens höjning som bostadspolitiska åtgärder under senare år medfört och i allt större omfattning kommer att medföra en mycket betydande förbättring av bostäderna. Enbart en jämförelse av den bostadspolitiska målsättningen vid olika tidpunkter under senaste tre decennier klargör hur snabbt inställningen till bostadsförhållandena kan ändras. År 1946 angav sålunda riksdagen, att man skulle eftersträva en sådan utrymmesstandard att trångboddheten, angiven genom normen mer än 2 boende per boningsrum avskaffades, att 1-rumslägenheten var olämplig som familjebostad och att utrustningsstandarden skulle höjas. Sedermera har Bostadsstyrelsen i skriften "God bostad" givit vissa allmänna riktlinjer för de krav, som bör ställas på utrymmesstandarden. I stort sett går dessa krav ut på att rumsantalet bör vara så stort att inte mer än 2 personer behöver ligga i samma rum, att barn av olika kön över 12 år kan ha skilda sovrum, att ingen behöver ligga i köket och att helst även vardagsrummet är sovfritt. År 1965 har i Bostadsutredningens betänkande, "Höjd bostadsstandard" (SOU 1965: 32), diskuterats vilka krav man *nu* bör ställa i utrymmeshänseende. Man har därvid före-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:32

slagit, att som godtagbar utrymmesstandard skulle gälla normen att för hushåll om minst 2 personer skall finnas högst 2 boende per boningsrum — kök och vardagsrum oräknade.

Vidare kan pekas på det under sista tiden förändrade sättet att se på storstadens planering, vilket i kombination med konsumenternas alltmer ökade krav på högre utrustningsstandard och på bättre utrymmen, kommer att medföra en betydande sanering. Av ovannämnda betänkande, "Höjd bostadsstandard", framgår att utredningsmännen beräknat att det enbart under perioden 1960—1975 behöver byggas ca 900.000 lägenheter för att tillfredsställa kraven på höjd standard.

Beträffande faktorn — det byggnadstekniska utförandet — kan konstateras att byggnadstekniken helt förändrats sedan 1930-talet då 0,6 procent-avdraget började tillämpas. Bl. a. må i detta sammanhang nämnas att under 1930-talet byggnadsstommen utgjorde omkring 70—80 procent av den totala byggnadskostnaden. Härefter har dock en kraftig förskjutning mellan stomkostnader och övriga byggnadskostnader skett, så att stomkostnaderna numera endast utgör ca 30—40 procent av den totala byggnadskostnaden (diagram 1). Denna omfördelning förkortar väsentligt moderna fastigheters varaktighet. Som allmän regel gäller nämligen att ju mindre del av de totala byggnadskostnaderna, som avser byggnadens stomme, desto kortare blir byggnadens totala livslängd. Detta beror på *dels* att inrednings- och installationsdetaljer underkastas värdeminskning i snabbare takt än själva byggnadsstommen, *dels* att dessa inredningar efter en maximal förslitningstid på omkring 25—40 år av ekonomiska och tekniska skäl icke lönar sig att utbyta. Anledningen härtill är att ett hantverksmässigt utfört utbyte av inredningsdetaljer etc. i bostadshus, som är några tiotal år gamla, kräver en betydligt större arbets- och ekonomisk insats än som måste ske i en nybyggnad, vars stomme är avpassad för vid leveranstillfället allmänt gällande standardmått å inredningar m. m. För leveranser till nybyggnader anpassas bl. a. priserna till de långa seriebeställningar, som sker vid dylika leveranser, vilket icke kan komma i fråga för 25—40 år gammal byggnation. En ekonomisk beräkning måste göras när fråga om utbyte av inredningar och installationer i gamla hus är aktuell för att därigenom utröna huruvida det kan vara lämpligare att i stället för att utbyta inredningen uppföra en helt ny byggnad. Ju större del som inrednings- och installationskostnaderna upptar av totala byggnadskostnaderna, desto vanligare måste svaret bli att hela byggnaden — trots att den egentliga byggnadsstommens varaktighetstid icke alls är till ända — bör rivas vid den tidpunkt då inredningarna och installationerna bedömes vara färdiga för utrangering.

Jämsides med nämnda bedömning beträffande utbyte av inredningar och installationer måste även utredas huruvida byggnadsstommens planlösningar tillfredsställer bostadskonsumentens krav. På grund av den framtida utvecklingen på bostadsmarknaden torde svaret i de flesta fall bli att planändringar erfordras, vilka ändringar kan bli synnerligen dyrbara.

För äldre byggnader, som fått en modern inredning, måste liknande bedömanden ske. De byggnader, som till stor del saknar det moderna husets inrednings- och installationsdetaljer, torde däremot redan idag kunna bedömas ha mycket kort återstående varaktighetstid med hän-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:32

syn till bostadskonsumentens krav på höjd standard; omfattande standardförbättring av en äldre fastighet torde nämligen i allmänhet icke ställa sig lönsam för fastighetsägaren i jämförelse med alternativet att riva och bygga nytt.

Vad beträffar den ovan nämnda tredje faktorn — amorteringsskyldighet å lån — gäller, enligt nuvarande skattelagstiftning, att låneförhållandena för en fastighet inte skall inverka vid bedömningen av avskrivningsfrågan. Emellertid har C W Kuylenstierna i en omdiskuterad artikel i Svensk Skattetidning år 1939 utvecklat matematiska och bokföringsmässiga synpunkter på avskrivningsprocentens storlek, vilka synpunkter synes sammanhänga med lånefrågan. Det har därför ansetts motiverat att i förevarande sammanhang något beröra detta spörsmål.

Tankegången i Kuylenstiernas uppsats var, att en fastighetsägare i början av avskrivningsperioden inte behöver så hög avskrivningsprocent som den lineära avskrivningsmetoden ger. Man torde nämligen kunna räkna med att den genom avskrivningsmedel uppbyggda fonden är räntebärande. En avskrivning om 0,6 procent om året skulle sålunda enligt Kuylenstierna vid en kapitalisering efter 3 procent motsvara en återstående varaktighetstid om 60 à 70 år.

Förutom att förenämnda beräkning felaktigt bygger på att en eventuell avkastning av de fonderade avskrivningsmedlen är skattefri, är grundvillkoret för tillämpning av ifrågavarande teori så orealistiskt att densamma under nuvarande och framtida låneförhållanden för moderna fastigheter icke torde finna sin tillämpning i praktiken. Som ovan sagts förutsätter nämligen teorin att fastighetsägaren varje år skulle kunna avsätta ett belopp, motsvarande de skattemässiga avskrivningarna, till en räntebärande fond. Detta kräver att fastigheten icke har några lån, för vilka större amorteringsskyldighet föreligger, vilket idealläge i allmänhet icke torde existera för nutida hyresfastigheter.

Ett ordinärt nutida låneförhållande belyses av tabell 1. Exemplet avser en tomträttsfastighet, för vilken primärlån lämnats av Postbanken. Enligt nämnda långivares normalvillkor amorteras primärlånet under 50 år fr. o. m. 10:e året. För sekundärlån och statligt bostadslån gäller en 40-årig resp. 30-årig amorteringstid, medan för topplånet normalt icke kan förutsättas längre amorteringstid än 15 år. Byggnadskostnaden antages utgöra 720 kr/m² ly, och kapitalkostnadsersättningen enligt gällande hyressättningsvillkor 31,68 kr/m² ly (=4,4 % × 720 kr). Utöver denna hyresersättningsdel finnes icke i totalhyran någon ytterligare del, som kan användas till bestridande av kapitalkostnaderna. Övriga hyresersättningsposter täcker nämligen endast de beräknade genomsnittliga driftkostnaderna.

I det fall skattemässiga värdeminskningsavdrag skulle medgivas med belopp motsvarande amorteringen å låneskulder, (kol 4 f) har man enligt exemplet först år 43 kunnat uppsamla ett belopp, som täcker primärlåneskulden och det egna insatta kapitalet. Därvid har bortsetts från att i kol 6 b redovisade överskott skall beskattas samt från ränta på räntaberäkning å de för vissa år redovisade överskotten. Vid beskattning med 50 procent eller mer å redovisade överskott förskjutes emellertid avskrivningstiden väsentligt även vid ränta på räntaberäkning med 5—6 procent (= ca 2,5—3 % efter skatt) å de överskott, som kvarstår efter beskattningen. Det bör i sammanhanget upp-

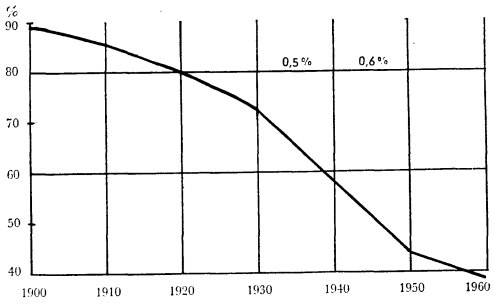
Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:32

märksammas, att när fastighetens inrednings- och installationsdetaljer är helt förslitna — omkring det 40:e året — torde risk föreligga att hyresintäkterna avsevärt minskar, med hänsyn till att bostadskonsumenten i en normal bostadsmarknad icke är villig att i dylikt fall erlägga full hyra. Med detta exempel torde ha klargjorts dels att Kuylenstiernas teori om reduceringar för ränta på amorterade belopp är oriktig, dels att skattemässiga värdeminskningsavdrag motsvarande amorteringar icke ens är tillräckliga för nutida bostadsfastigheter. (Det må i sammanhanget upplysas, att vid privatbelåning och i en balanserad hyresmarknad i exemplet angivna ränte- och amorteringsvillkor torde bli sämre, eftersom staten då inte subventionerar boendekostnaden).

Av ovanstående torde framgå att till väsentlig del för nybyggda fastigheter *dels* inredningars och installationers ekonomiska och fysiska varaktighetstid, *dels* nya anspråk på bostadens rymlighet, planering, m. m. blir avgörande för bostadsbyggnaders livslängd. Att mera exakt kunna ange någon varaktighetstid är i detta sammanhang inte möjligt, men samhällsutvecklingen och tendenserna på bostadsmarknaden torde komma att medföra en relativt snabb omsättning på bostadsfastigheter så att dessa i varje fall inte får längre varaktighetstid än mellan 40 och 50 år.

Avslutningsvis må upplysas att frågan angående värdeminskning av flerfamiljshus varit föremål för utredning inom Statens nämnd för byggnadsforskning, (Rapport 66 år 1960), som föreslagit att enskilt ägda flerfamiljshus bör kunna få ta upp den under året fullgjorda amorteringen såsom avskrivning, dock med den begränsningen att avskrivningen inte får överstiga 1,67 procent av den ursprungliga byggnadskostnaden såvida inte motiverade skäl talar för en förhöjning av beloppet mot slutet av fastighetens livslängd. Vidare har Näringslivets bostadsutredning i skriften "Bostadshusens finansiering" föreslagit ett avdrag om 1,67 procent av taxeringsvärdet alternativt byggnadskostnaden, lika för stenhus och trähus.

Diagram 1.

Stomkostnadens andel av byggnadskostnader 1900—1960.

Slutord

Med artikeln har författaren sökt visa, att en väsentlig höjning av värdeminskningsavdragen å bostadsbyggnader (flerfamiljshus) är sakligt motiverad. En höjning torde även vara erforderlig för att i framtiden kunna erhålla investeringsvilligt kapital. Det är därför av största vikt att den utredning av värdeminskningsavdragsfrågan, som verkställes av Företagsskatteutredningen snarast kan slutföras. I avvaktan på denna utredning synes det skäligt att fastighetsägare i hela landet medgives värdeminskningsavdrag å flerfamiljshus med belopp, som åtminstone motsvarar vad Stockholms Stads Prövningsnämnd fastställt i sina anvisningar till 1965 års taxering, d. v. s. med 0,75 procent för byggnader av sten och med 1,25 procent för byggnader av trä. En höjning av denna ringa storlek kan i förevarande fall icke anses utgöra ett föregripande av företagsskatteutredningen.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:32

Tabell 1.

Förutsättningar:

Tomträtt

Byggnadskostnad 720 kr/m² ly (= lånetaket)

Primärlån (Postbankens amorteringsvillkor, 3 % nettoränta)	60 %	kr	432:—
Sekundärlån (40 års amortering, 3,5 % nettoränta)	10 %	»	72:—
Statligt bostadslån (30 års amortering, 4,0 % ränta)	15 %	»	108:—
Topplån (15 års amortering, 8,0 % ränta)	10 %	»	72:—
Egen insats	5 %	»	36:—
		Summa kr	720:—

Ersättning i hyran för täckande av kapitalkostnader: 4,4 % × 720 = 31:68 kr/m²ly.

Kol. 1	Kol. 2				Kol. 3					Kol. 4						Kol. 5	Kol. 6	
År	*Kapitalskuld*				*Räntor*					*Amorteringar*						S:a årl kaputg (ränta o amort)	Ers i hyran f kapk ./. kaputg	
	a Priml	b Sekl	c Tertl	d Toppl	a Priml	b Sekl	c Tertl	d Toppl	e S:a	a Priml	b Sekl	c Tertl	d Toppl	e S:a	f I % av byggnk		a per år	b Saldo
1	432:—	72:—	108:—	72:—	12:96	2:52	4:32	5:76	25:56	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	35:76	—4:08	—4:08
2	432:—	70:20	104:40	67:20	12:96	2:46	4:18	5:38	24:98	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	35:18	—3:50	—7:58
3	432:—	68:40	100:80	62:40	12:96	2:39	4:03	4:99	24:37	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	34:57	—2:89	—10:47
4	432:—	66:60	97:20	57:60	12:96	2:33	3:89	4:61	23:79	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	33:99	—2:31	—12:78
5	432:—	64:80	93:60	52:80	12:96	2:27	3:74	4:22	23:19	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	33:39	—1:71	—14:49
6	432:—	63:—	90:—	48:—	12:96	2:21	3:60	3:84	22:61	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	32:81	—1:13	—15:62
7	432:—	61:20	86:40	43:20	12:96	2:14	3:46	3:46	22:02	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	32:22	—0:54	—16:16
8	432:—	59:40	82:80	38:40	12:96	2:08	3:31	3:07	21:42	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	31:62	+0:06	—16:10
9	432:—	57:60	79:20	33:60	12:96	2:02	3:17	2:69	20:84	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	31:04	+0:64	—15:46
10	432:—	55:80	75:60	28:80	12:96	1:95	3:02	2:30	20:23	—	1:80	3:60	4:80	10:20	1,42	30:43	+1:25	—14:21
11	429:84	54:—	72:—	24:—	12:90	1:89	2:88	1:92	19:59	2:16	1:80	3:60	4:80	12:36	1,72	31:95	—0:17	—14:38
12	427:68	52:20	68:40	19:20	12:83	1:83	2:74	1:54	18:94	2:16	1:80	3:60	4:80	12:36	1,72	31:30	+0:38	—14:—
13	425:52	50:40	64:80	14:40	12:77	1:76	2:59	1:15	18:27	2:16	1:80	3:60	4:80	12:36	1,72	30:63	+1:05	—12:95
14	423:36	48:60	61:20	9:60	12:70	1:70	2:45	0:77	17:62	2:16	1:80	3:60	4:80	12:36	1,72	29:98	+1:70	—11:25
15	421:20	46:80	57:60	4:80	12:64	1:64	2:30	0:38	16:96	2:16	1:80	3:60	4:80	12:36	1,72	29:32	+2:36	— 8:89
16	419:04	45:—	54:—	0	12:57	1:58	2:16	—	16:31	2:16	1:80	3:60	—	7:56	1,05	23:87	+7:81	— 1:08
17	416:88	43:20	50:40		12:51	1:51	2:02	—	16:04	2:16	1:80	3:60	—	7:56	1,05	23:60	+8:08	+ 7:—
18	414:72	41:40	46:80		12:44	1:45	1:87	—	15:76	2:16	1:80	3:60	—	7:56	1,05	23:32	+8:36	+15:36
19	412:56	39:60	43:20		12:38	1:39	1:73	—	15:50	2:16	1:80	3:60	—	7:56	1,05	23:06	+8:62	+23:98
20	410:40	37:80	39:60		12:31	1:32	1:58	—	15:21	2:16	1:80	3:60	—	7:56	1,05	22:77	+8:91	+32:89
21	406:08	36:—	36:—		12:18	1:26	1:44	—	14:88	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	24:60	+7:08	+39:97
22	401:76	34:20	32:40		12:05	1:20	1:30	—	14:55	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	24:27	+7:41	+47:38
23	397:44	32:40	28:80		11:92	1:13	1:15	—	14:20	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	23:92	+7:76	+55:14
24	393:12	30:60	25:20		11:79	1:07	1:01	—	13:87	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	23:59	+8:09	+63:23
25	388:80	28:80	21:60		11:66	1:01	0:86	—	13:53	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	23:25	+8:43	+71:66
26	384:48	27:—	18:—		11:53	0:95	0:72	—	13:20	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	22:92	+8:76	+80:42
27	380:16	25:20	14:40		11:40	0:88	0:58	—	12:86	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	22:58	+9:10	+89:52
28	375:84	23:40	10:80		11:28	0:82	0:43	—	12:53	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	22:25	+9:43	+98:95
29	371:52	21:60	7:20		11:15	0:76	0:29	—	12:20	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	21:92	+9:76	+108:71
30	367:20	19:80	3:60		11:02	0:69	0:14	—	11:85	4:32	1:80	3:60	—	9:72	1,35	21:57	+10:11	+118:82
31	354:24	18:—	0		10:63	0:63	0	—	11:26	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	26:02	+ 5:66	+124:48
32	341:28	16:20			10:24	0:57	—	—	10:81	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	25:57	+ 6:11	+130:59
33	328:32	14:40			9:85	0:50	—	—	10:35	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	25:11	+ 6:57	+137:16
34	315:36	12:60			9:46	0:44	—	—	9:90	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	24:66	+ 7:02	+144:18
35	302:40	10:50			9:07	0:38	—	—	9:45	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	24:21	+ 7:47	+151:65
36	289:44	9:—			8:68	0:32	—	—	9:—	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	23:76	+ 7:92	+159:57
37	276:48	7:20			8:29	0:25	—	—	8:54	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	23:30	+ 8:38	+167:95
38	263:52	5:40			7:91	0:19	—	—	8:10	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	22:86	+ 8:82	+176:77
39	250:56	3:60			7:52	0:13	—	—	7:65	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	22:41	+ 9:27	+186:04
40	237:60	1:80			7:13	0:06	—	—	7:19	12:96	1:80	—	—	14:76	2,05	21:95	+ 9:73	+195:77
41	224:64	0			6:74	0	—	—	6:74	12:96	—	—	—	12:96	1,80	19:70	+11:98	+207:75
42	211:68				6:35	—	—	—	6:35	12:96	—	—	—	12:96	1,80	19:31	+12:37	+220:12
43	198:72				5:96	—	—	—	5:96	12:96	—	—	—	12:96	1,80	18:92	+12:76	+232:88
44	185:76				5:57	—	—	—	5:57	12:96	—	—	—	12:96	1,80	18:53	+13:15	+246:03
45	172:80				5:18	—	—	—	5:18	12:96	—	—	—	12:96	1,80	18:14	+13:54	+259:57
46	159:84				4:80	—	—	—	4:80	12:96	—	—	—	12:96	1,80	17:76	+13:92	+273:49
47	146:88				4:41	—	—	—	4:41	12:96	—	—	—	12:96	1,80	17:37	+14:31	+287:80
48	133:92				4:02	—	—	—	4:02	12:96	—	—	—	12:96	1,80	16:98	+14:70	+302:50
49	120:96				3:63	—	—	—	3:63	12:96	—	—	—	12:96	1,80	16:59	+15:09	+317:59
50	108:—				3:24	—	—	—	3:24	12:96	—	—	—	12:96	1,80	16:20	+15:48	+333:07

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:32